

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOGIS ABRIL 1973

EXCURSIONISTES «QUIMICAMENT PURS»

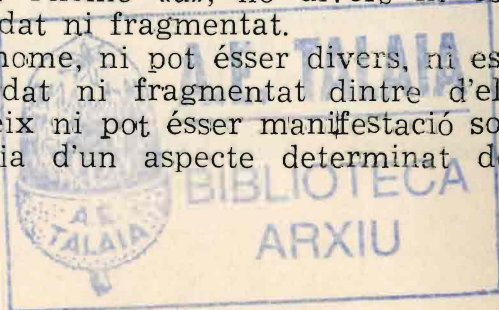
Tothom d'una manera o altra, en un moment determinat de la vida, degut a unes circumstàncies imprevisibles, té necessitat de rectificar uns conceptes, de matisar unes orientacions, d'ampliar uns horitzons. Es llei de vida. Es la mateixa vida la qui s'encarrega de fer-nos obrir els ulls o l'enteniment davant uns fets, unes idees, que no havien quedat prou clars, plens, vivificadors. De tant en tant, sovint o rarament, segons la capacitat del seu intel·lecte o del seu esperit, l'home va col·locant-se en el viure, com el professional que van situant, cada vegada més centrat, el seu objecte dintre el motllo, adaptant la seva ment a la visió que repetidament va fent-se dels fets i de les idees que el circumden.

No estic fent l'elogi de l'hipòcrita, que ara és blanc perquè manen els blancs, negre quan tenen el poder els d'aquest color, catòlic quan és ben vist ésser-ne, o agnòstic, com ara, quan és —perquè es porta molt i es troba a cada botigueta— una matèria més de la societat mal anomenada de consum.

No estic fent l'elogi de l'hipòcrita

ni de l'aprofitat, ni del cagadubtes sinó l'elogi d'allò que porta la vida de l'home com a fet inqüestionable, quan verament és vida humana i no vulgar caricatura (perquè hi ha vides que es podrien fer seu allò del «tota coincidència amb la realitat és pura casualitat»); estic fent, simplement, l'elogi de l'home, que n'és, que sap que ésser-ne vol dir prendre diverses posicions davant diverses qüestions, però totes coincidents a posar de relleu la unitat de l'home. L'home, que n'és, podrà tenir unes opinions en política, en religió, en art, en sociologia, davant l'amor, el progrés, la llibertat. Donarà la sensació que unes no tenen res a veure amb les altres, potser fins i tot que són divergents. Però serà pura aparença. Si realment és home fet, o que malda per acostar-se a ésser obra acabada («L'uomo finito» —l'home assolit— de Papini), totes les seves apreciacions el menaran a ésser l'home «u», no divers ni esquerdat ni fragmentat.

L'home, ni pot ésser divers, ni esquerdat ni fragmentat dintre d'ell mateix ni pot ésser manifestació solitària d'un aspecte determinat de

la vida. Fa poc temps, conversant amb un home jove, debatent uns aspectes de la vida ciutadana, em va dir, per tota sortida, que ell només era un cosa: escalador. I res més. No s'interessava per res més. No era res. No donava cabuda a res més en el seu interior. Res més no tenia interès per a ell. El seu fur intern era inaccessible a res més. És clar que, posats a qualificar, potser val més ésser només un bon escalador de muntanya que no vas, com molts, un televident, un futbomaniàtic, un modacirculant, etc., o sigui, les coses de la vida que tenen, certament, una significació més primitiva, més vegetativa, més animal. Però, així i tot, és poca cosa. És, simplement, no ésser home. És, inclús, no ésser excursionista.

En el món, en la vida, no hi ha res, absolutament res, que sigui «químicament pur». Els líquids, l'atmosfera, els sòlids, les pàtries, les religions, no són «purs», no són, només, aigua, aire, pedra, Catalunya, mahometisme. L'home no és ni cort ni esperit. És cos i esperit a la vegada. Quan diem que el fetge ens fa mal l'ànima hi està implicada. Quan estem de mal humor, l'organisme físic hi té una part molt important. Tot és barreja. La mescla fa la unitat. La nostra carn està composta de mil essències. Les nostres motivacions espirituals són múltiples. Tots i cadascun dels actes de la vera vida humana tendeixen a buscar la unitat dintre la diversitat de les manifestacions. L'home és home i es fa més home quan, a través de diverses facetes i miratges, s'assoleix com ésser «únic», solidari.

El qui practica l'escalada i no és res més, ni desitja res més, s'ha quedat a les beceroles de la vida. És una mòmia d'home. Encara que quan arriba al cim sembli un heroi. L'excursionista autèntic sent i estima la natura perquè dintre seu treballen uns imperatius de bellesa, de joventut, d'art, de donació, de puresa, de netedat i tot allò, d'on sigui, del món polític, religiós, social, que el condueixi a més bellesa, a més jo-

ventut, a més art, a més donació, a més puresa, a més netedat, serà estimat. Perquè ésser excursionista sempre serà adjectiu. El substantiu és ésser home. Podrà ésser un ser en el qual predomini l'ésser «home excursionista» però vitalment és home. El problema del home excursionista serà treballar incansablement, escudrintant l'existència, per tal que no hi hagi dissonància entre substantiu i adjectiu.

Un artista pintor no s'interessarà només per quadres i exposicions i colors i pinzells i estils i èpoques sinó que, com que ha d'ésser home, anirà, conscient, vers tot allò que el porti a l'aconseguint de l'art, de la bellesa, de la bondat. Per això, tan sovint veiem que homes artistes i intellectuals de tot el món són capdavaners de la justícia, de la pau, de la llibertat, de la dignitat. Seria un absurd estar immersit en la lluminària de l'art i desitjar l'opressió, la guerra, la ignomínia. No s'hi adiu; no s'hi diu. És antitètic. Seria monstruós.

Així mateix, el qui estima la natura no pot ésser «pur químicament» perquè això no existeix en cap ésser de la vida sinó que serà un home interessat per tot allò que el faci ésser més home, que mai no n'hi ha prou, que el faci estimar més la pàtria, que és amor sempre prou deficitari, que el faci treballar per tot el que sigui exponent de bellesa, de serenor, de justícia.

Veritablement, aquí hi ha tela grossa per meditar, per digerir, per parlar. Però seria llarg. L'excursionisme ens ajuda a ésser més homes, si sabem gratar en les intimitats dels fets humans, ens ajuda a saber llucar que la nostra missió no és fer d'ell un ésser totalitari, absolut, sinó parcial, adjectiu, al servei de l'home total. Potser valdria la pena que hi aprofondíssim i que els joves excursionistes —ells i elles— ho revessin i arribessin a alguna conclusió, encara que fos provisional. Llavors s'adonaran que són més homes... i millors excursionistes.

Xavier Garcia

CURSOS HIDROLOGICS DEL TERME DE SITGES

Exceptuant-ne el sector W en el qual desemboca al mar la Riera de Ribes, quasi tot el terme de Sitges queda perfectament definit per una llarga carena divisòria d'aigües dels torrents que tributen a la Riera de Jafra, en direcció N, i els que des d'aquell crestell es dirigeixen directament al mar.

Iniciarem la relació d'aquests torrents i rieres des de l'esmentat sector W, trobant-nos primerament amb el fondo de les Mesquites, fondalada d'escassa longitud i que desemboca al mar entre la Punta Grossa i la Desenrocada. Segueix el Fondo del Mas Pasqualí i el de Miralpeix, els quals s'ajunten i fan cap a la Platja de Rosés, entre la Desenrocada i la Punta de les Coves.

Al Cap dels Grills, prop de l'Hotel Terramar, desemboca la Riera de Ribes, que a Sitges és popularment anomenada Riera Gran. Enfront de l'Autòdrom conflueix el Fondo de Can Girona, el qual baixa del turó de Miralpeix. Apart d'algun rasot procedent dels contorns del Vinyet i que desemboca al Passeig de Benaprés, no trobem altre torrent a la Ribera fins al punt on hi ha l'Hotel Subur. En aquest lloc desemboca la Riera Xica o de Bassa-Rodona, la qual és formada pel Torrent de Santa Bàrbara (que baixa des d'aquella finca per un camí-torrent), el de la Creu de Ribes, i el del Fondac (amb capçalera a la Serreta d'en Benaprés) i el llit del qual en ajuntar-se aquests dos últims, és en moltes ocasions la carretera de Ribes. Quan hi ha pluges intenses l'esmentada carretera queda intransitable i en passar pel carrer Espalter i ajuntar les aigües amb el Torrent de Santa Bàrbara a la Plaça d'Espanya, adquireixen caràcter catastròfic, amb la

natural inundació del carrer Espanya (abans Torrent de Sant Salvador) en no poder engolir l'aigua el pont Domènec, per sobre del qual passa el passeig de la Ribera.

A la platja de Port Alegre o de Sant Sebastià desemboca el Torrent d'en Llopart, que baixa del sector dels Molins, passant pel Poble Nou i per sota la carretera i línia fèrria. Més enllà de la Punta de les Forques hi ha la Platja de l'Aiguadolç, on desguassa el fondal del mateix nom i la branca més allunyada del qual s'inicia al Collet de la Fita, prop del vèrtex divisor i amb Ribes i Olivella. Els fondals que conflueixen i incrementen amb llur aportació el torrent inicial són els d'en Barbeta o de la Fita, el de la Cova de Sant Llorenç, d'en Martí, d'en Pere Joan, del Tirano, d'en Selva, dels Pins-bens, de Santa Tecla i de les Oliveres o dels Ases, situats en la conca receptiva tancada per la serra dels Pins-bens, les Prubelles, la Fita i Sant Isidre.

Seguint la costa en direcció E tenim seguidament el Fondo d'en Po Robert, la capçalera del qual està entre els puigs de Sant Isidre i el Picoret, i on fa alguns anys hi ha plantejada una urbanització. A continuació tenim el Barranc del Picoret i més enllà el de la Cala del Forn, molt ramificat en la seva capçalera, emplaçada entre El Picoret, la Penya del Llamp i la Trinitat. Successivament trobem els Barrancs d'en Grau i el de la Trinitat, ambdós d'escassa longitud.

Al poblat de Vallcarca desemboca la Riera del mateix nom, el branatge de la qual el formen els Fondos del Valleric, Mas Maiol, Sant Daniel, Mas Quadrells, Montseva, les Aligues, del Pla, Barral, Tro, Casa Vella, la Coma, Can Ramonet,

Maleles, Campdàsens, Ca l'Amell i Coma Riera. Es la conca receptiva més extensa de tot el terme. Queda limitada per les Serres de la Trinitat, Sant Isidre, Penya Riscla, Casa Nova, Can Planes, Coll de Vallgrassa, Casa Vella, Coster de la Fita i el Castellot. Passat Vallcarca, segueix el Fondo de la Morisca, amb dues branques de poca longitud.

El Torrent de la Falconera té la Capçalera al Coster de la Fita i com a branques principals hi tributen els Fondos de Serra Llarga, Castellot, la Jonquera i l'Esllavissada, desembocant al mar en la Cala del Bou, tocant al poblat de Garraf. En la platja d'aquest agregat de Sitges desguassa el Torrent de Garraf, la capçalera del qual està a la Creueta dels Aragalls. Hi conflueixen els fondos del Salt, Can Llussà, Sabataire, Llacsí, Infern, les Coves, la Pleta i Coma Roja. A la Cala Ginesta

desemboquen els dos Fondos (Oriental i Occidental) del mateix nom. L'Occidental té el naixement entre la Serra dels Pins i el Pla dels Vinyals, i l'Oriental entre la Pleta, el Pic Martell i la Penya Ginesta.

A la platja de Cova Fumada i al peu de la urbanització Rat Penat hi ha el Fondo de Vallbona la ramificada capçalera del qual queda encercada entre el Pla de Querol, el de Campgràs i el Bassot de l'Arbre. En la mateixa platja, i tocant al peu del Turó de Cova Fumada, límit de terme amb Castelldefels, tenim el Fondo de l'Aigua Puda (Aigua Pura en molts mapes), la capçalera del qual està entre el Puig d'Olla i la Pleta del Cérvol. Hom diu que en aquest fondal hi ha una font d'aigua sulfurosa avui dia ignorada i la fortor de la qual donà origen al nom.

JOAN VIRELLA

SECCIÓ DE MUNTANYA

ASSEMBLEA EXTRAORDINARIA

El dia 9 de Febrer es va celebrar l'Assemblea Extraordinària d'aquesta Secció, a la qual varen assistir 20 associats. El punt únic i important a tractar era el del augment de quotes de la Secció. La Junta va presentar un pressupost de 65.000 ptes. per efectuar compres de material de muntanya (piolets, grampons, cordes i tendes) i també per comprar material topogràfic de consulta, així com també mobiliari per perfeccionar l'Arxiu Cartogràfic. Vist tot aquest dispendi que és necessari fer per adquirir tot el previst, la Junta va proposar que la quota que els socis de la Secció pagaven fos de 10 ptes. en comptes de 5 ptes. que es pagava fins al moment. Alguns socis van opinar que la quota proposta per la Junta era encara massa baixa, proposant la de 15 ptes. en lloc de la de 10. La Junta llavors va decidir sotmetre a votació la proposta. Efectuada la votació el resultat fou el següent:

13 vots a favor de 15 ptes.

7 vots a favor de 10 ptes.

Amb aquest resultat la quota passa a ésser de 15 ptes.

Finalitzat aquest punt, es va passar al capítol de precís i preguntes. El Sr. Julià va proposar que es mirés si la Federació tenia material de rebaixa, provinent de les expedicions per ella patrocinades, quedant aquest punt en estudi. Una altra proposta referent al material vá ésser que es fes una llista per donatius per la compra del material. Aquest punt es posarà en pràctica un cop siguem al local nou.

Altres propostes foren la de realitzar excursions col·lectives amb cotxes particulars. Escriure i publicar més articles sobre temes de muntanya fou una altra proposta. La Junta de la Secció va prendre bona nota d'aquestes propostes i va prometre que estudiaria seriosament totes i cadascuna d'elles.

NOTICIARI

III CICLE D'EXCURSIONS PER A INFANTS

El dia 25 de febrer, un grup de 52 infants i 9 acompanyants efectuaren una excursió matinal a Cubelles i ermita de Sant Pau de Gallifa. L'espectacle panoràmic de la desembocadura del Foix que pot contemplar-se des d'aquella modesta altura, resulta molt extens a causa de la planura del terreny situat al peu. En aquesta ocasió s'incorporaren al grup d'acompanyants nous elements, la presència dels quals contribuï que l'animació en el curs de la sortida fos més intensa que en altres excursions matinals.

INCENDIS FORESTALS

Darrerament el Sevei d'Extinció d'Incendis ha treballat intensament a tot el llarg del mes de març a sofocar diversos incendis, molts d'ells en zones forestals o residencials de muntanya. A Olèrdola cremaren uns 379 pins aproximadament de la Urbanització Daltmar. Pocs dies després hagueren d'acudir a la finca de Can Castellví de la Vall, en el mateix sector. A Castelldefels es cremà mitja hectàrea de muntanya, amb uns 300 pins. A Segur de Calafell el foc devorà una hectàrea de bosc que llandava amb una zona de xalets i a Canyelles quedà també greument amenaçada la Urbanització Califòrnia, els perills dels quals foren neutralitzats pels bombers vilanovins amb l'ajuda del personal de les localitats.

LA COMARCA DEL GARRAF RETALLADA

Sembla que tothom es vegi amb la suficient capacitat per establir divisions comarcals al seu gust. Hem

vist manifestacions de caràcter competitiu que en abraçar una àrea comarcal amb centre a Vilanova s'estenien fins a Gavà i Castelldefels per un costat i a Roda de Berà i Torredembarra a l'altre. Algunes d'aquestes darreres poblacions fou inclosa al Baix Penedès amb motiu del Dia de la Província celebrat al Vendrell. Un gran confusionisme ha estat creat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la qual, entre altres, aglutina municipis del Baix Llobregat, i amb aquest nom comarcal veiem designats agrupaments de municipis la capitalitat dels quals no correspon pas a Martorell.

Els excursionistes, acostumats a remenar mapes i a tenir consciència de quina comarca trepitgem, creiem que els límits comarcals solament els poden establir els geògrafs del país, bons coneixedors de la terra i l'excel·lent i docta labor dels quals quedà plasmada fa més de quaranta anys en la Divisió Territorial de Catalunya. Això ve a tomb amb el fet que el passat mes de març un periòdic barceloní ha publicat una colla d'articles referents a la nostra comarca i de la qual eren exclosos els municipis d'Olesa de Bonesvalls i Castellet i la Gornal. Ens ha estranyat molt aquesta omisió ja que en una recent convenció comarcal celebrada en el curs de les darreres Fires de Novembre tots dos municipis hi participaren. No tenim res a dir en el fet que diversos municipis s'agrupin per tal de portar a terme funcions mancomunades però, per favor, que no emprin el nom de comarca, que això ja són ganes de compaginar una denominació geogràfica ben definida.

NOTICIARI

CATALOGACIO ESPELEOLOGICA

Calladament i sense estridències els afeccionats a l'espeleologia continuen la seva labor de catalogació de fenòmens espeleològics del Penedès i el Garraf. Darrerament han estat efectuades les exploracions i estudi dels Avençs de la Cuneta i de Can Lloses, ambdues properes a la masia del darrer nom. També s'han catalogat les covetes del Corral d'en Massó, situades en els penyals que hi ha per sobre el punt quilomètric 8 de la carretera de Ribes a Olivella. A pesar que aquestes cavitats del terme de Ribes són de modesta categoria, creiem oportú ressaltar l'esforç portat a cap pels afeccionats que dediquen els seus lleures a una activitat d'indubtable interès general dins de la seva especialitat, compensant la falta d'erudició amb el noble afany de descriure amb el màxim de detalls les característiques i situació d'unes cavitats pràcticament desconegudes fins ara.

SECCIO DE CULTURA RENOVACIO DE JUNTA

En Assemblea General Extraordinària de Socis de la Secció de Cultura, convocada el dia 16 de Febrer, es va acordar la renovació de la Junta Directiva, per dimissió de l'anterior. L'actual ha quedat constituïda per:

President: Xavier Virella
Secretari: Joan Ferrer
Tresorer: Josep Sabrià
Vocal arxivador: Joan Virella
2.º vocal: Jordi Ràfols

BIBLIOTECA

Han ingressat recentment a la nostra Biblioteca els següents títols:

- «Roques, parets i agulles de Montserrat
1/— Regió d'Agulles
Guia d'Escalades»

per: Josep M. Rodés i Ferran Labraña.

- «Guia Itinerària dels Ports Montsià, Baix Ebre, Terra Alta i Matarranya»

Per Josep M.^a i Joan Brull i Martínez.

LLIBRES NO RETORNATS

Preguem a tots els socis que tinguin en el seu poder llibres d'aquesta Biblioteca i que hagi passat el termini per la seva devolució, que els retornin, o bé que demanin un nou ajornament, en cas de no haver acabat de llegir-los, a fi de no entorpir la bona marxa d'aquesta Biblioteca. Moltes gràcies.

EXEMPLARS REPETITS DE LA NOSTRA «CIRCULAR»

Els arxius d'algunes entitats, alguns consocis i també altres Seccions d'aquest Centre, ens demanen que inserim aquest avís, preguntant als socis que tinguin alguns exemplars repetits o sobrants i s'en vulguin desprendre, que facin el favor d'entregar-los a la Secció de Cultura per completar colleccions.

EXCURSIO EN AUTOCAR

El proper dia 6 de Maig s'efectuarà una excursió, organitzada per la Secció de Cultura, a Capellades, Igualada i Tossa de Montbui. Es visitarà, entre altres, el Museu-Molí Paperer de Capellades (únic a la Península), el Castell de la Pobla de Claramunt i la magnífica església pre-romànica de la Tossa de Montbui.

La sortida serà a les 7 h. 30 min., l'arribada és prevista a les 20 h. 30 min. El preu de la inscripció serà de 150 ptes. (autocar i entrades als Museus). A secretaria disposem d'un detallat itinerari que està a disposició dels interessats.

AUTO~VENTA VILLANUEVA

**COMPRA
VENTA
CAMBIO**

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando obtiene beneficio sino que después no le dejamos desamparado.

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

**Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Jardín, 11 - Tel. 893 26 74**

Secció Nàutica TIPLAY

Creuer Canaries, 34 - Tel. 893 29 98 - Vilanova i la Geltrú

ESCOLA SKI
COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS
DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola TIPLAY

Sant Josep, 10 - Tel. 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

Taller reparació de motos,
venda de maquinària agrícola,
reparació de maquinària agrícola

Esports TIPLAY

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockei - Basquetbol - Atletisme
Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necessiteu

VISITEU-NOS A: Rbla. Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú